

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

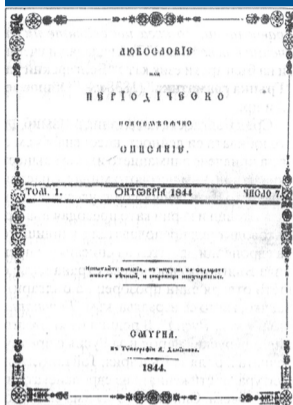


ISSN 1310-8654

БРОЙ 8 ГОДИНА XX 2011 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ



СПИСАНИЕ
"ЛЮБОСЛОВИЕ"
- НАЧАЛОТО НА
БЪЛГАРСКАТА
ЖУРНАЛИСТИКА

Четете на стр. 3



Пастор
Пламен В. Петров
СЕМЕЙСТВОТО
ДНЕС

Четете на стр. 4



H₂O
Специалистите
припомнят,
че водата е
незаменим лечител

Четете на стр. 6



Преди време (в брой 3 и брой 4 от т.г.) вестник „Християнска мисъл“ представи 8-те качества на здравата църква според ЕСТЕСТВЕННОТО РАЗВИТИЕ НА ЦЪРКВАТА (Natural Church Development):

1. Упълномощаващо лидерство
2. Ориентирано към дарбите служене
3. Пламенна духовност
4. Функционални структури
5. Вдъхновяващо богослужение
6. Холистични малки групи
7. Ориентирано към нуждите евангелизиране
8. Любящи взаимоотношения

Тогава отбелязахме, че църкви, които притежават 8-те качества, се развиват естествено -

като здрав организъм.

Когато се изследват нарастващите църкви, се установява, че приличат на живо тяло и притежават огромен потенциал за развитие, ако няма пречки за това. Църкви, които изграждат 8-те качества, нарастват „естествено“ както семето от притчата за Божието царство в Евангелието на Марк 4:26-28: „И каза: Божието царство е също

както кога човек хвърли семе в земята. И спи, и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. Земята сама по себе си произвежда първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа“.

В Своите поучения Исус прави още много аналогии между Божието царство и биологичния свят:

- Полските цветя - Матей 6:28
- Синаповото семе - Матей 13:31-32
- Кваса - Матей 13:33
- Сеяча - Марк 4:1-9
- Смокинята - Марк 13:28

Апостол Павел също използва картини от живия свят, за да представи църквата и действието на евангелието:

- Едно тяло, много части - I Послание към коринтяните 12:13-14
- „Аз посадах, Аполос напои“ - I Послание към коринтяните 3:6
- Цялото тяло израства в любов - Послание към ефесяните 4:16
- „Вие сте Божия нива“ - I Послание към коринтяните 3:9
- Благовестието принася плод и расте в целия свят - Послание към колоссяните 1:6

Разглеждайки живота на църквите, Библията и живия свят, Кристиан Шварц извежда шест жизнени принципа, които характеризират растежа и са важни както за развитието на живата природа, така и за развитието на църквата като жив духовен организъм.

В три последователни статии ще представим тези важни принципи. Църкви, които ги прилагат, нарастват успешно в качествено и количествено отношение.

Взаимна зависимост

Отделните служби в църквата са свързани една с друга както частите на едно тяло. Те съставляват цялостна система. Промените в една от службите засяга и останалите.

Според този принцип по-важен е начинът, по който отделните части са свързани с цялото, отколкото частите сами по себе си.

Това означава, че в църквата отделните служби и дейности не са независими. Те са взаимно свързани.

По подобен начин стоят нещата в живите системи. В екосистемата - изсичането на дърветата води до промяна на климата, влагата, почвата. Оттук се повлияват и животните, които живеят на даденото място.

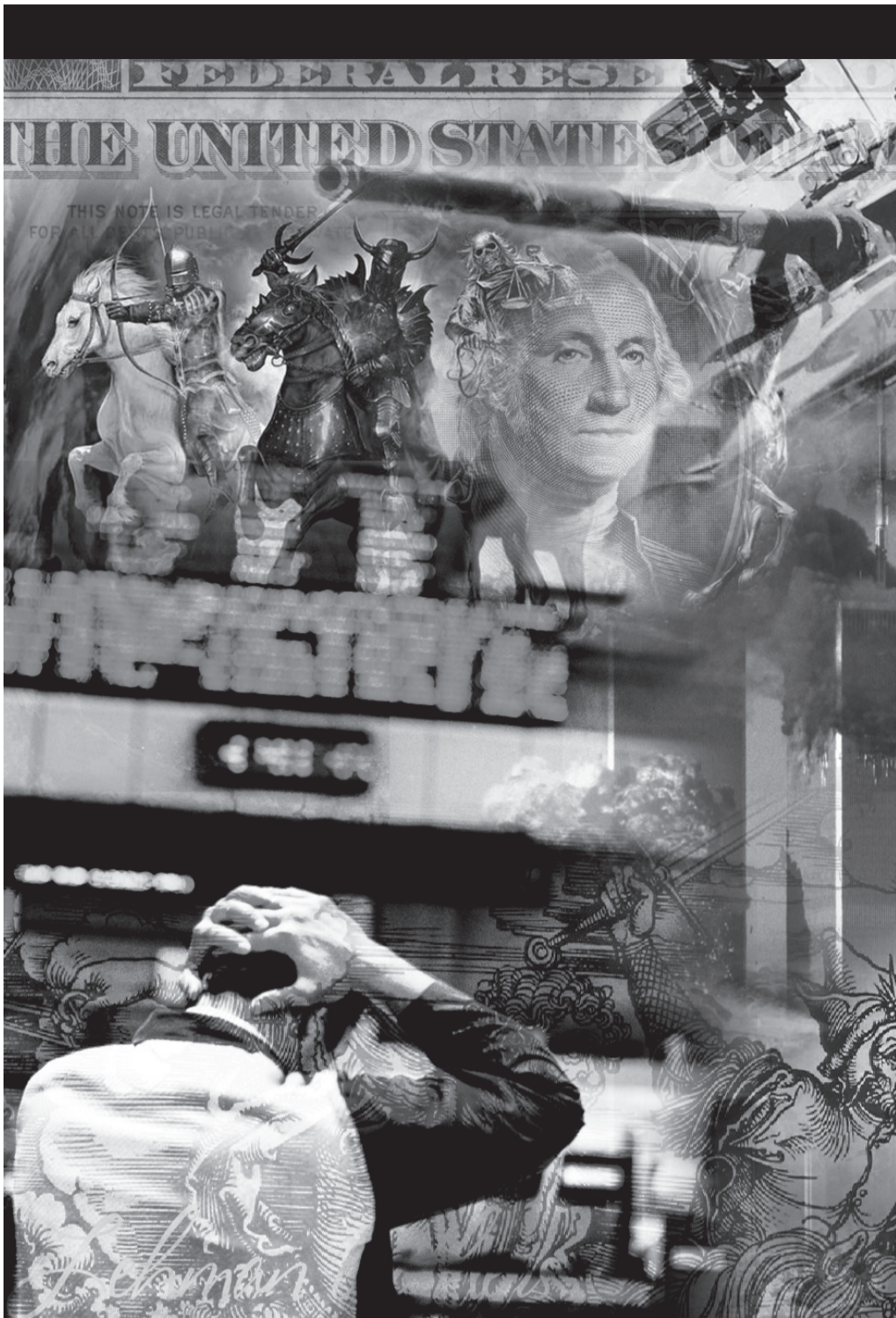
Тази локална промяна пък влияе на световния климат и на цялостната екосистема.

Така е и в тялото.

Ако един орган се разболее, страда целият организъм. Ако подобрим физическото здраве, това оказва благотворно влияние и върху емоционалното и духовното състояние на човека. Ако започнем да бягаме, ще тренираме не само мускулите на краката си, но също и сърцето, и белите дробове. Ще се подобри кръвообращението ни, мисленето, настроението, общото здраве.

Апостол Павел представя взаимозависимостта в I Послание към коринтяните 12:12-27: „Защото както тялото е едно, а има много части и всичките части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос (...)

Продължава на стр. 7



Финансовият край на цивилизацията

Въоръжени сблъсъци и дори в граждански войни. Това, което видяхме в Тунис и Египет, това което се случва в Либия и Сирия, госта крайните изблици на граждански протести в Гърция и Израел ще са бледо подобие на социалната и политическата криза, която може да връхлети света, ако той бъде злят от неконтролирана инфлационна война. На много хора следващото твърдение може да прозвучи като научна фантастика, но устоите на съвременната политическа и икономическа архитектура могат да рухнат като двете кули на Световния търговски център в Ню Йорк.

Всяка цивилизация има своя предел на развитие. Когато той бъде достигнат, тя започва да стагнира и неминуемо се стига до нейното разрушаване, независимо дали това става под натиска на външни, или на вътрешни фактори. Върхът на античната цивилизация бе Римската империя, която рухна под ударите на варварите, когато стана ясно, че икономическата ѝ архитектура, основана на робовладството, вече не е ефективна. Големите абсолютистки монархии, базирани на аграрната икономика и на крепостническите взаимоотношения, бяха сринати в края на XIX и началото на XX век под натиска на индустриалната икономика. Впрочем агонията им започна още в края на XVIII век с Френската революция. Тя и последвалите я Наполеоновы войни са един от най-кървавите периоди в Европа. Сигурно много хора знаят, че революцията във Франция е предизвикана от сриб в икономиката на кралството, бедност и глад, изкарвали масите на улицата. Но малко са онези, които са наясно, че причината за всичко това отново е... САЩ. Кралство Франция се намесва на страната на борците за независимост отвъд Атлантика и това му струва задължениост от 1.2 млрд. златни ливри и пълен хаос в държавните финанси.

Дали сегашната цивилизация е достигнала своя предел? Икономическата ѝ архитектура се базира на потребителското общество. А то на свой ред работи на принципа на кредита. Хората в развитите държави по правило купуват повече, отколкото печелят, и правят това с кредити - ипотечни, потребителски, картови, чрез лизинг и какви ли още не форми. Политиките на правителствата стимулират подобно поведение, защото то е двигателът на търсенето на стоки и услуги, които захранват с поръчки

фирмите. Но крайният резултат и за гражданите, и за бизнеса е, че изпадат в дългово робство. Перманентно се стига до ситуации, в които дължниците масово се оказват в невъзможност да погасят кредитите си и това се отнася както за обикновените хора, така и за корпорации от размера на "Дженерал Мотърс", "Американ Интернешънъл Груп" и така нататък. Но поради вече глобалния характер на финансовите взаимоотношения на големите дължници тези кризи се превръщат в световни. И обикновено те се решават чрез рецесионни процеси, когато по естествен начин светлото търсене води до ограничаване (естествено регулиране) на средствата за производство и на натрупаните стокови излишци. Когато тези процеси се задълбочат, се намесва държавната администрация, която се опитва да финансира недостига на пари, като печата пари, а това води след себе си инфлацията. Тя или е контролирана и не предизвиква социално и политическо напрежение, или безконтролно ексалтира, което съдържа потенциал за сблъсъци - граждански или междудържаствни. Когато държавите вече не са в състояние да покрият разрибите между икономиките, се стига до войни - регионални, континентални или световни.

Въпросът е до каква ситуация ще доведе света сегашната криза? Защото, ако съвременната икономическа архитектура се окаже изчерпана, САЩ ще са първите, които ще подгреят агския казан на войната. И това пак ще бъде направено под благовидната форма за спасяване или налагане на демокрацията някъде по света или за борба със световния тероризъм. Но е много съмнително, че този път САЩ ще могат да удржат конфликта в рамките на една държава или на един регион. А ако го изтърват от контрол, той наистина може да се разпростира готолово, че да стане фатален не само за сегашния световен ред, но и за човечеството въобще. Защото американците са склонни на крайни действия, когато става дума за спасяването на техния начин на живот. Хората, които познават историята на войната в Корея, знаят, че именно американското командване е имало детайлно разработен план за нападения с атомни бомби в Китай и Русия и е настоявало за неговото прилагане. Дано сега светът и политиките не бъдат изправени пред такива дилеми.

В. БАНКЕРЪ

Наскоро икономистът Марк Фабер в емисия на американската телевизия "Си Ен Би Си" заяви, че евентуален трети кръг на вливане на ликвидност в САЩ и печатането на пари в други страни само ще забавят кризата, която ще бъде по-голяма от всичко, което сме виждали, и може да доведе даже до война. Това не са просто гуми, хвърлени на вятъра. Историките, политолозите и икономистите са наясно, че процесите в развитието на една цивилизация се повтарят нагоре по спиралата. Великата депресия, започнала през 1929 г. в САЩ, доведе до рухването на икономиките на повечето индустриални държави, до рязък спад на доходите, до обедняване на населението и до морална безпътница. Това породило в по-новото време крайни политически течения като франкизма, фашизма и националсоциализма. Именно обедняването на средната класа хвърли Италия в ръцете на Мусолини, а фецията на демократичната Ваймарска република в Герма-

ния в законни избори издигнаха на канцлерския пост Адолф Хитлер, който хвърли Европа и света в световна война.

Сега всички казват, че днешната криза е много по-мощна от тази през 1929 година. Професорът по икономика Нуриел Рубини твърди, че правителствата вече няма какво да ѝ противопоставят освен печатането на пари. Той е убеден, че е неизбежно световната икономика да влезе във втори кръг на рецесията. Политиката на САЩ по отношение на държавния ѝ дълг само потвърждава опасенията на двамата икономисти. Правителството на най-мощната индустриална сила в света смята да емитира през следващите две-три години държавни облигации за 2.1 трилиона щ. долара. Централните банки както в САЩ, така и в Европа ще бъдат принудени да пуснат машината за печатане на пари на пълни обороти. Следват инфлация, обедняване и социално недоволство, което може да прерасне във

Войните на САЩ след 11 септември са погълнали поне \$3.7 трилиона

Цената на войните, които САЩ започнаха след 11 септември 2001 г., е най-малко \$3.7 трилиона, което е почти 4 пъти повече от съобщеното от президента Обама, гласи нов доклад на Института за международни изследвания "Уотсън" към университета "Браун", съобщиха "Ройтерс".

"През последното десетилетие сме похарчили 1 трилион долара за война", каза президентът Барак Обама в речта си за изтеглянето на част от американските войски от Афганистан.

Изследването "Цената на войната" посочва дори по-големи суми, като според някои изчисления администрациите на президентите

Буш и Обама са похарчили над \$4.4 трилиона за войните в Афганистан и Ирак, за операциите в Пакистан, както и за лечението и социалното осигуряване на ветераните от войните.

Броят на жертвите от двете страни на конфликтите е някъде между 224 000 и 258 000 души, включително и 125 000 цивилни в Ирак. Няколко пъти повече обаче са починали от липсата на здравеопазване, на чиста питейна вода, от недохранване, посочва изследването. Към тези данни се прибавят и 365 000 ранени, както и 7.8 милиона души, принудени да се изселят заради военните конфликти.

Терористите, взривили кулите близнази в Ню Йорк на 11 септември 2001 г., са похарчили между \$400-500 хиляди за извършване на атентатите. Тогава загиват 2995, а щетите за американската икономика са между \$50 и \$100 милиарда. За всеки загинал в Ню Йорк са загинали 73 души в последващите войни.

Стратегически погледнато,

резултатите от войните на САЩ са спорни, смятат авторите. Осам бин Ладен и Садам Хюсеин са мъртви, но Ирак и Афганистан са все така нестабилни. Влиянието на Иран в Персийския залив се увеличава, а талибаните все още създават огромни проблеми на афганистанската власт.

Има и друга гледна точка. "САЩ изключително успешно защитават територията си", коментира Джордж Фригман от изследователския институт "Стратфор". "Ал Кайда в Афганистан беше способна да предприема сложни операции по различни континенти. Тези организационни дейности не само са сведени до минимум, но и изглеждат, че цялата организация е сериозно засегната."

През 2008 г. беше публикувана шокиращата книга "Войната за три трилиона долара" от Линда Баймис и носителя на Нобелова награда Джозеф Стиглиц. Книгата разкрива как цената на войната се удрява от разходите за медицинско обслуж-



ване на ветераните и от лихвите по бюджетния дефицит.

"Цената на войната" също така включва и Пакистан сред страните, в които САЩ водят войната срещу тероризма. Военните действия там всъщност може да са убили

повече хора, отколкото в съседен Афганистан, посочва докладът.

"Въпреки че военните действия спират, хората продължават да умират", коментира професорът по политология в Бостънския университет Нита Крауфорд.



Българското възраждане е епоха, свързана с бързи и дълбоки промени във всички сфери на обществения живот. Като начална граница на тази епоха историците приемат първите десетилетия на XVIII в. Оттогава именно започва процесът на еманципиране на българите, т.е. осъзнаването им като отделен народ. Като част от това започва всенародна борба в

е единственият учебник и наръчник до този момент). А научните знания - математика, физика, философия и пр., и художествените творби, и периодичните издания - той определя като по-потребни за съвременния човек от хляба. Прегрича, че на българите те ще позволят „да се покажат като словесни между другите словесни създания Божи“.

самосъзнание. Именно тези българци, между които е и Фофинов, по-късно са водещи борци за църковна и политическа независимост.

След като завършва образованието си, Фофинов се премества в Смирна - значителен търговски и научен център с голяма българска колония. Заема се с търговия, но след първоначалния неуспех отваря свое училище и преподава на гръц-

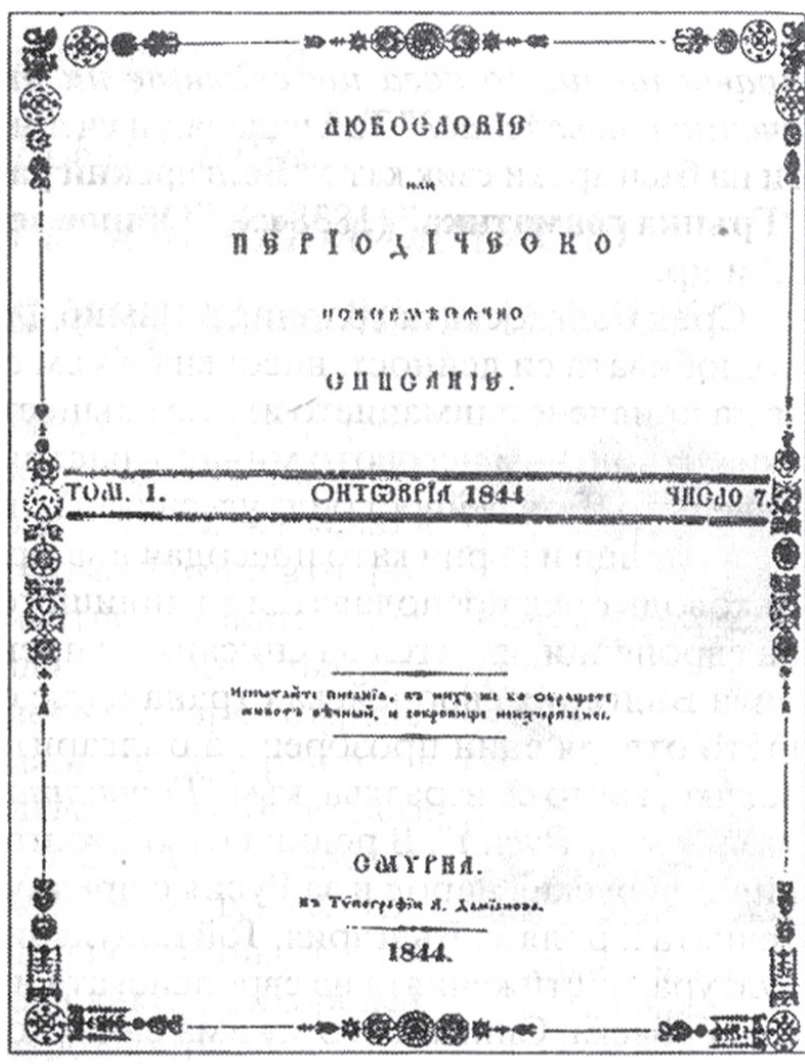
Списание „Любословие“

три основни насоки - за ново българско училище, за самостоятелна българска църква (отхвърляща властта на гръцката патриаршия) и за политическа свобода.

Самоосъзнаването ни като отделен народ минава през просветното движение, което води до възникването на модерно образование и периодичен печат.

След дълга подготовка през 1842 г. стартира първият пробен брой на сп. „Любословие“ от Константин Фофинов - негов главен редактор, - след което то продължава да излиза в продължение на две години - в периода 1844-1846 г.

Издаването на списание в онези години е изключително трудно и скъпо начинание. За какво новаторско дело става дума можем



ки и български деца гръцки, руски и френски езици.

По същото време Американският борг подновява работата си в Гърция. Дейността на борга датира от началото на XIX век, но е значително забавена от войните за независимост (1821-1832 г.). След освобождаването на Гърция дейността на мисионерите е чувствително ограничена от стриктните норми, наложени от новото правителство върху образователната система и печата.

Още през 1820 г. Американският борг започва да развива печатно дело на о. Малта. Този остров става стратегическа база на английските протестантски мисионери непосредствено след поражението на Наполеон, когато тази част от Средиземноморието преминава в ръцете на Британската империя. Тук се



К. Фофинов - автор на сп. „Любословие“ - първото българско списание

В броеве 1 до 5 т.г. на страниците на в. „Християнска мисъл“ бе публикувана поредица от статии под общото заглавие „Вяра и свобода“. В тях бе разгледана темата за ролята на протестантите в България за изграждане на националното ни самосъзнание, вяра и култура. Поради интереса на нашите читатели към този въпрос предлагаме и настоящата публикация. Тя има за цел да проследи конкретно помощта на американските мисионери, действали в териториалните граници на Османската империя, при издаване на първото българско печатно списание „Любословие“.

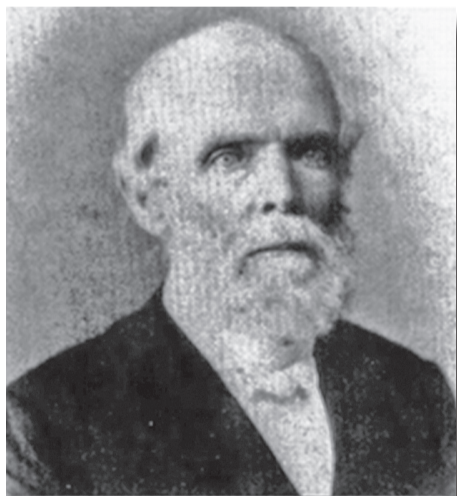
номерски регион. Печатницата, която американците откриват, притежава две преси. През 1833 г. тя е преместена в Смирна от мисионерите Темпъл и Халок, като Халок остава и трета преса от Америка. В Смирна има още една, собственост на мисионера Джосая Бруър, който след заминаването си за Америка я остава на А. Дамян.

Елиъс Ригс пристига през 1832 г., за да работи като мисионер сред гръците. Първите 4 години служи в Атина при мисионера ветеран г-р Кинг, след което груги 4 - в Агрос.

През 1838 г. Ригс се премества в Смирна, настръчен от Американския борг да изучава български език. Константин Фофинов се запознава с Ригс едва през 1842 г. От кореспонденцията между Ригс и Американския борг в Бостън личи дейното участие на мисионера в реализирането на списание „Любословие“. Първият пробен брой излиза през 1842 г. За модел на новото издание служи мисионерското списание „Съкровище за полезни знания“, вече успешно издавано на гръцки. Това списание е започнато от мисионера Темпъл още през 1837 г. Когато той се връща в Америка, издателската и редакторската работа по него преминава в ръцете на гръцкия протестант Петрокинос, състудент на Ригс в Амхърст колеж.

Продължава на стр. 7

началото на българската журналистика



Елиъс Ригс

да съдим от по-късно свидетелство на Захари Стоянов, който разказва, че някога хора, макар и грамотни, не знаели за необходимостта текстът във вестник да се чете колона след колона, за да има смисъл. „Кой народ е толкова сиромаш - пита Фофинов. - Кое списание имат нашите братя българи? Камо им земеописанието, с което да би могли да познаят баре своите си места и своето отечество?“ („Земеописанието“

Жертвите в името на журналистиката са големи и съзнателни, но Фофинов е убеден, че нищо свършено не става без любов. Той само е поставил „камен уголний“ и е показал на читателите си и на последователите на „Любословие“ посоката.

Константин Фофинов е роден 1790 г. в Самоков, където завършва килийно училище, след което учи в Кидония при гръцкия хуманист Теофинос Каурус. Каурус се слави със своите прогресивни и либерални идеи, които заслужено му носят името „създател на гръцкия протестантизъм“, но и го обричат на заточение през 1839 г.

През 1836 г. Каурус открива училище на о. Андрос, в което учат около двадесет млади българи, сред които Иларион Макриополски, Стоян Чомаков, Захарий Струмски и Иван Добровски. Пламеният единствен патриотизъм, с който Каурус преподава и впечатлява, със сигурност стимулира у българските му възпитаници формирането на собствено национално

основава протестантски колеж за подготовка на библейски работници в придобитите територии на Централния и Източния средизем-



В края на XIX и началото на XX в. Смирна е изключително голям финансов и културен център. Една от най-важните за протестантите институции там е Евангелското училище (горе). По-голямата част от града е унищожена по време на Голямия пожар от 14 септември 1922 г.





Семейството днес

Предбрачни и извънбрачни сексуални отношения - един много болен нравствен проблем на нашето съвремие. В продължение на близо две хиляди години моралът на обществото в Европа по същество е бил християнски. Но вече съвсем не е така. Проф. Марко Семов казва за Вазовия чорбаджи Марко: "Ако стане от гроба си родолюбивият чорбаджия, свят ще му се завие, щом види извънбрачното си правнуче, прието като нещо най-нормално и морално..." (Марко Семов, Добродетелите на българина - издадено от фондация Тангра, С., 1999, стр.173).

Често чуваме подобни твърдения: "Никой няма право да ми казва кое е правилно и кое не! Аз не мога да ти кажа кое е правилно и кое не, ти трябва сам да решиш. Неправилно е да се опитвам да налагам своите нравствени норми на другите. Имам право да правя каквото си искам, стига да не ги наранявам. Щом го чувствам, как може да не е вярно? Това е. Кои сте вие, християните, за да ни учите? Нямаме нужда от евангелизации!". Интересно е да споменем, че принципът „Всеки трябва да прави каквото си иска“ е лансиран от Алисътър Кроули - бащата на сатанизма - в началото на XX век.

Резултат - смърт на истината! Изчезване на добродетелта! Кой може да каже, че скромността е по-добра от наглостта?

А истината защо да е по-добра от лъжата или смелостта от страхливостта?

Животът без брак е нещо нормално за постмодерното общество.

Щом няма Бог, няма и абсолютна Истина. Тогава и най-грозната ми постъпка ще е относително грозна, защото не съществува точен критерий за нейната оценка.

„Човек, чиято свобода се състои в това да прави каквото си иска, ще завърши с канибалство“ (Ф. М. Достоевски).

Предбрачни и извънбрачни сексуални отношения

Епидемията на новото време. Секс на всяка цена и без ангажименти. Това е главната тема на десетки телевизионни сериали. Това е темата и на стотици сладникави романчета

на книжния пазар. Порнография и проституцията се въздигат нескривани навсякъде.

Съвременната култура издига секса в култ, развлекателната индустрия рекламира лекия начин на живот и в извънцърковните среди да се говори за девственост и въздържание - това вече минава за отживелица. Един от големите съвременни социолози Жан Липовецки твърди: „Девствеността и идеалът за жена до огнището са надживени, въпреки тяхната предишна социална сила“ (Жил Липовецки. Хипермодерните времена, изд. Изток-Запад, С. 2005 г. Стр.127).

За много съвременни млади хора понятията като „целомъдрие“ и „чистота“ звучат абстрактно и старомодно. Ако някой до 18-20 години се съхрани в чистота и непорочност, вероятно ще му се подиграват и ще го принудят да се чувства сред връстниците си като черната овца. Ето как виждат нещата много откъснали се от облагородяващите връзки на християнската етика наши съвременници. Лари Уингет, наричан „пшбулът на личностното развитие“, пише: „Моите синове живееха с майка си, докато растяха, и посещаваха голяма протестантска църква, която поиска от тях да подпишат споразумение, че няма да се занимават със секс преди брака. Това е обичайна практика при много религиозни организации с фундаментални вероизповедания. Не води до нищо друго, освен до създаване на чувство за вина. То учи децата, че сексът е нещо грешно. А той не е“ (Лари Уингет. „Спри да хленчиш“. ИК „Кръгзор“ С., 2007, стр.187).

Ето я злоупотребата с християн-

ските истини и представянето им в съвсем неправилен смисъл. Християнската етика не учи, че сексът е грях и лошо нещо, а че намира своето естествено приложение само в рамките на семейството.

В наше време

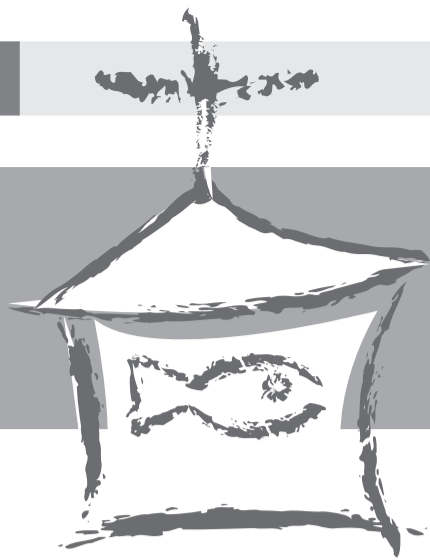
Семейната институция преживява големи промени

като функциите на семейството са почти иззети. Трудът е пренесен във фабриката или офиса. Болните са отведени в болници, децата - в училища и детски градини, възрастните хора - в старчески домове. Важни в домакинството са автоматичната пералня, микровълновата печка за полуфабрикати и съдомиялната машина.

Чувствително се увеличава процентът на хората, живеещи на семейни начала без граждански или църковен брак. Трайна е тенденцията да се заформят домакинства на самотни родители, двойки с втори и даже трети брак, бездетни семейства, самотници. Оксиморонното семейство с един родител става все по-популярно.

Общозвестен факт е, че през последните 10-20 години все повече мъже и жени живеят заедно, поддържат интимни отношения и общо домакинство, без да са сключили брак. Според последните статистически данни повечето от половината родени в страната ни деца се раждат извън брак - предимно в повече или по-малко продължили извънбрачни съжителства.

Средствата за масова информация, дори и в някои образователни програми за погроставащите, излагат



„Старата църква в новото време“

Традиционната християнска етика и новите етични предизвикателства

демонстративно на показ интимните отношения между мъжа и жената, като по този начин не само увреждат естественото чувство за свян у децата, а и вътпяват разбирането, че сексуалните отношения носят телесно удоволствие, без задължително да са свързани с някакво задълбочено общуване, нито с нравствени ангажименти. Акцентът е върху романтиката, удоволствието и... нищо повече. А последиците?

„България заема първо място в Европа по броя на ражданията сред тийнейджъри. Също така сме на първо място по абортите при момичетата от 16 до 19-годишна възраст“ - заявява проф. Николай Милчев“ (Сп. „Прозорец“, бр. 2, 2008, стр.12).

Тази тенденция навлиза и в християнските среди. Не ми е извъстно напоследък някой свещеник или пастор преди венчавка да се е интересувал дали младоженците вече евентуално не са „консумирали“ своя брак.

Църквата традиционно не одобрява тези прояви. Това многократно е заявявано и се знае. Но днес като че ли тя е индиферентна и не уничижава дейности, целящи да противодействат на тези опасни тенденции. А би могло и би трябвало. От всеки християнин се очаква да зяви позиция. Но такъв ентузиаст днес с Диогенов фенер да го търсиш... И точно по този повод американската религиозна писателка Елън Уайт пише в книгата си „Възпитание“: „Най-голямата нужда на света са хора, които не се купуват, нито се продават; хора, които дълбоко в душата си са истинни и честни; хора, които не се страхуват да нарекат

греха с истинското му име; хора, чиято съвест е вярна на дълга както стрелката на компаса към полюса; хора, които биха стояли за правото дори и небесата да падат“.

Като християни от гледна точка на християнската етика ни интересува друго: може ли извънбрачното съжителство да изпълнява функциите и целите на брака такъв, какъвто църквата го разбира, и можем ли да толерираме практики, които Свещеното писание категорично класифицира като грях?

Предбрачните и извънбрачните интимни отношения, по правило нескрепени с лична обвързаност и отговорност, дори и когато имат някаква перспектива за евентуално бъдещо съгласяване и женитба, не са „завет“ в библейския смисъл на думата и могат да бъдат смятани за нравствено зло. Колкото и силни чувства да са събрали двойката в началото, в извънбрачното съжителство липсва нещо много съществено, което му пречи да осъществява целите на брака и прави такъв съюз греховен. Този липсващ елемент е твърдата и ясно изразена решимост и у двамата, да се посветят изцяло един на друг, да слоят отсега нататък напълно живота си в здрав съюз, чиято цел е постигането на зрял християнски характер.

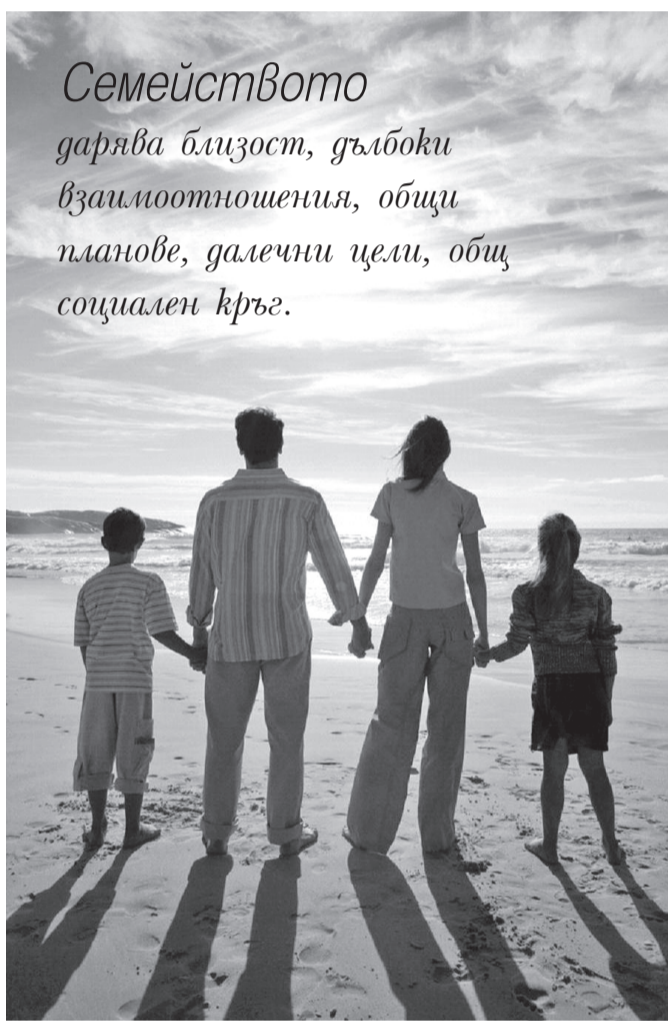
Бракът поначало предполага дълготрайни и стабилни отношения

„докато смъртта ни разделя“. Това способства съпрузите да развиват спокойно близостта си, да задълбочават своите отношения, да гледат общи планове,

далечни цели, общ социален кръг и материални ресурси, да се подкрепят и да си помагат един на друг в личностното и професионалното развитие.

Според разбирането на църквата сексът без семейна обвързаност е грях. Седмата от Десетте заповеди е посветена на този грях.

Изход 20:14: „Не прелюбодействай!“.



Семейството дарява близост, дълбоки взаимоотношения, общи планове, далечни цели, общ социален кръг.

Исус Христос се изказва с голяма категоричност: „Чули сте, че е било казано: „Не прелюбодействай!“ Но аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си“ (Матей 5:27-28).

Същото е мнението и

на ап. Павел: „Женитбата нека бъде на почит у всички и леглото неосквернено; защото Бог ще съди блудниците и прелюбодейците“ (Евр. 13:4).

Църквата смята, че съпругеската връзка може да бъде трайна само ако се основава на доверие, взаимност и вярност. Призвана е да проповядва моногамния начин на живот с

днес.

В тази връзка е особено важно правилното възпитаване на подрастващото поколение.

То става най-пълноценно в самото семейство - при бащата и майката.

Освен това парливо актуален става въпросът за т. нар. „Преобрачно християнско консултиране“. Консервативните протестантски общности у нас (като адвентисти от седмия ден, баптисти и др.) държат да се провежда „пребрачно съветване“ и полагат системни грижи за възпитанието на своите младежи, което дава добри резултати.

В САЩ под влиянието на кампаниите на споменатите протестантски деноминации към момента набира скорост едно много мощно движение за девственост, което навлиза и в големите светски университети. В Европа и България по тази тема църквите предпочитат да запазват мълчание. Съществуват и програми за освежаване на брака, за преодоляване на кризи в семейството, за консултиране на семейства с проблеми. Отдел Семейно служене към Адвентната църква се е специализирал в тяхното провеждане.

В дълбока древност Бог е създал семейството с презумпцията то да бъде малък рай на земята. И до днес то умее да оцелява. Нека се отнасяме с християнска отговорност към всичко свързано със семейството. То не е и не бива да бъде, по думите на проф. Иван Панчовски: „евтин пансион за пренощуване“.

Пастор Пламен В. Петров - магистър по богословие

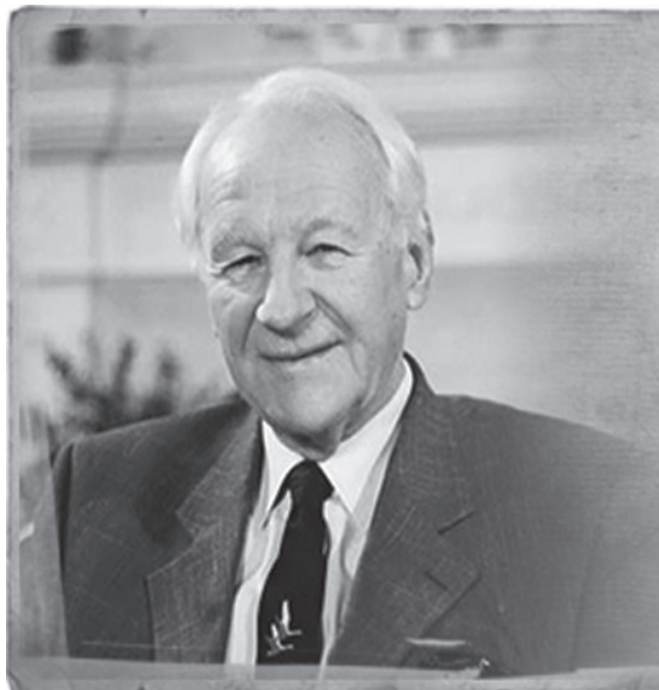
Почина Джон Стот - един от основателите на Световния евангелски алианс

Джон Стот, наричан от Били Грѐм „най-уважаваният пастор в света днес“, почина на 27 юли на 90-годишна възраст. Джон Стот е християнски лидер и англикански свещеник, един от основните водачи на световното евангелско движение. Написал е над 50 книги, както и много статии и научни публикации. Една от най-популярните и най-преведжани неговии книги е „Основи на християнството“, издадена и на български език.

„Световният евангелски алианс загуби един от своите бащи основатели, се казва в изявление на Световния евангелски алианс по повод смъртта му. Работихме с един гигант на вярата. Тези, които го познаваха, бяха променени от живота на Джон като свидетел за Бога. Имаше нещо в неговата смелост за разгласяването на истината, което ни караше да искаме да правим същото“.

Най-голямото наследство, което той остави на своите последователи, е полагането на стабилни основи за евангелските християни, върху които да прокламират евангелието на Исус Христос според Писанията, и изграждане на „мостове“ на християнското единство.

Когато Стот и Били Грѐм се срещат за първи път през 1946 г., в края на Втората световна война, светът е в руини - физически, емоционални и духовни. По онова време много църковни лидери поставят под съмнение истините на Библията. Повечето евангелисти в Западна Европа и Съединените щати са със статут на презриво малцинство. Дватама мъже обаче си поставят за цел да проповядват евангелието с дързост и вярност. И се оказват верни на своето призвание, като в следващите шейсет години работят заедно в своите, макар и различни, сфери на служение.





ср. Signs of the Times
Фотографии към материала
Роси Недялкова - Chart

Предимството, наречено

„Брак“

През изминалите няколко десетилетия традиционните вярвания и разбирания на нашето общество по отношение на брачната институция бяха изложени на атаки. Много хора смятат, че бракът е „само лист хартия“ и че представлява остаряла социална институция, която вече не е актуална, нито необходима за регулирането на интимните връзки.

Някои го разглеждат единствено като житейски избор, който може да бъде потенциална заплаха за себerealизацията, автономността, независимостта и развитието, както и сериозен недостатък за жената, увреждащ нейното здраве, самочувствие и грастично ограничаващ възможностите ѝ да направи кариера. Други вярват, че бракът и съпружеските отношения само излагат жената на риск от злоупотреба и насилие.

Тези, които разчитат значите на културните промени, смятат, че нашето поколение е на границата да се превърне в култура без брак.

Все повече социолози и изследователи на брака обаче силно се противопоставят на тези твърдения и митове. Те заявяват, че макар бракът като институция да е „подгнал“ поради ширещите се социални промени, съществуват непреодолими доводи в негова подкрепа относно подзите му както за мъжа, така и за жената.

Сред тях са Линда Уайт и Маги Галахър, които в своята наскоро публикувана книга „Процесът в подкрепа на брака“ систематизирано излагат мащабно научно изследване, което доказва, че да си женен е много по-добре за физическото, емоционалното, икономическото, финансовото, сексуалното и духовното благосъстояние.

Те показват как бракът не е само лична връзка, но

социален фактор, който подпомага и обогатява живота на хората и създава споделено чувство за смисъл и предназначение - основа за емоционалното и душевното здраве. Разкриват как чрез брака и семейството всеки човек развива чувство на принадлежност и реализация, което запълва основната му потребност от любов, доверие, лоялност, вяност, дългосрочна всеотдайност и взаимна подкрепа.

Ето някои от ползите, които те представят на основата на емпирично открити доказателства.

Бракът има сериозни предимства пред съжителството на семейни начала.

Съжителството поражда различни очаквания и има различно влияние върху личността. То може да предложи краткосрочни предимства, но двойки, които просто съжителстват, имат по-краткотрайна връзка и са с по-слаба реална обвързаност.

Среднотатистически двойките, които съжителстват, са по-малко верни в сексуално отношение, водят по-неуспешен живот, по-рядко имат деца, по-склонни са към насилие, разполагат с по-малко финансови средства и като цяло са по-нещастни от женените двойки.

Бракът помага както на мъжа, така и на жената да живеят по-дълго и да са по-здрави.

Бракът не само подобрява здравето на жената и мъжа.

Продължава на стр.8



Специалистите припомнят, че водата е незаменим лечител

Ако обичайно организмът на човека изпарява 2-2,5 л влага за едно денонощие, то в горещините или при големи физически натоварвания това количество достига до 4 л.

Специалистите предупреждават, че при загубата на 1 л течност започва да ни мъчи жажда, при 2 л намалява нивото на умствената дейност, при 3 започва виене на свят, а при 4 са възможни сърдечни пристъпи или дори загуба на съзнание.

1/3 от недостига на влага може да се компенсира от хляба, супите, плодовете и зеленчуците, но 2/3 трябва да гоиде от течности.

Освен че водата е в основата на всеки живот, според резултатите от редица изследвания тя има наистина лечебни свойства.

Дори без намесата на лекарства може да се справи с различни неразположения и с голяма част от всекидневните болестки.

Ето кои са здравословните проблеми и състояния, които се повлияват благоприятно от изпиването дори на чаша вода:

1. Грипът и хремата.

Доказано е, че имунната система зависи в голяма степен от съдържащите се в организма течности. Затова, за да я стимулираме, трябва да пием поне по осем чаши вода на ден.

Разбира се, водата може да се замени със сок или чай, но ако все пак заложим на природната течност, си гарантираме престиване на тялото от задържаните токсини и противодействие срещу вирусите.

2. Тенът се избистря от водата.

По този начин без мазила и козметични продукти кожата става гладка, а тенът

- равномерен. В основата на това стои хидратираната кожа, резултат от редовния прием на течности.

3. Водата успешно засища неукротимия глад.

Съществуват редица доказателства, че в много от случаите, когато смятаме, че ни се яде нещо, на практика сме жадни. Така изпиването на една чаша вода ни спестява приема на 200-300 калории.

4. Храносмилането се повлиява

от постъпването на всякакви течности в организма. Пример за това са честите съвети от страна на специалистите да се консумират супи.

5. Водата лекува главоболието.

В много от случаите, в които ни боли глава, става дума за липса на вода в организма. Дехидратацията на тялото води до забавяне или спиране на голяма част от процесите в човешкия организъм.

6. Водата е идеалният източник на енергия.

Редовният ѝ прием подобрява кръвообращението, като по този начин дава сили и желание за движение. Позволено е да не черпим енергия от водата единствено когато спим.

7. Мозъкът също се повлиява

ползотворно от чаша вода. Именно благодарение на нея той е в състояние да изпълнява голяма част от задълженията си, при това водата стои в основата на производството на нови мозъчни клетки.



Олимпийският първенец Митикас - 2917 м.

Олимп е най-високата планина на територията на Гърция и заема източния бряг от континенталната част на страната. Това е уникална и красива планина, забележителна със своята богата флора, считана за може би една от най-богатите в цяла Европа. Повече от 55 години природната съкровищница на Олимп е обявена за национален парк.

Връх Митикас на планината Олимп - 2917 м - е най-високият в Гърция и вторият по височина на Балканския полуостров. На гръцки означава

„носещ“.

На 10.07.2011 г. трима адвентисти и един приятел на ЦАСД от гр. Гоце Делчев тръгнахме към Гърция. Нашата цел бе да изкачим олимпийския първенец. Бяха поканени младежи от София и Благоевград, но в крайна сметка тръгнахме само четирима – Димитър Божиков (представител на Червен кръст в областта), Ангел Янев, Драган и авторът на настоящата дописка. Още преди обяд пристигнахме на брега на Егейско море, където посетихме плажа срещу курортното селище Литочоро, на

около 300 метра надморска височина в подножието на планината Олимп. Бяхме силно впечатлени от кристално чистата вода – изглеждаше фантастично.

От Литочоро продължихме 17 км по асфалтово шосе до началото на туристическата пътека в местността Приония с 1100 м надморска височина. Поехме с раниците към хижа „Спинос Агапитос“ - 2100 м. Изкачването по пътеката бе изморително, но сравнително бързо пристигнахме на мястото, където трябваше да преносим

на върха. Хижата бе уютна и в изключително добро състояние. Оказа се, че Олимп привлича много туристи – дори и японци. Сутринта на 11.07.2011 г. поехме към Митикас. За голяма наша радост по маршрута нагоре видяхме няколко диви кози. Но по средата на пътя времето започна да се разваля, стана много мъгливо и студено. Ангел Янев разумно се отказа да продължи напред и се върна обратно към хижата. А останалите трима с Божията помощ продължихме. Имаше доста трудни и опасни места – малко по-трудни от пътеката

Адвентисти изкачват олимпийския първенец - връх Митикас



по северната страна на връх Вихрен. Но не съжалявахме, че сме продължили. Мъглата на моменти изчезваше и времето се проясняваше. Успяхме навреме да се изкачим на върха и да видим панорамата – изгледът бе много страшен, но и много красив.

Слизането бе още по-трудно, защото срещаме и групи туристи, с които трябваше да се разминаваме по опасните места, но сме благодарни на нашия Бог, Който наистина ни помагаше и пазеше. Така след няколко часа отново се събрахме четиримата и поехме обратно към България.

Заслужава си човек да види красивата природа в тази планина!

Пастор Стоян Тодоров

Църквата е жив организъм

Продължава от стр.1

И ако страда една част, всичките части страдат с нея; или ако се слави една част, всичките части се радват заедно с нея. А вие сте Христово тяло и поотделно части от Него...“ (виж стих 12, 26, 27).

Църквата ще се развива като жив и нарастващ духовен организъм, когато изгражда взаимозависимост между отделните членове, отдели и служби.

Това означава всеки член, всеки отдел или служба да е свързан с цялото тяло и да работи за реализирането на общата цел и визия на църквата. Ако има силни личности или служби, които не са свързани идейно и стратегически с общото цяло, те няма да са от полза за израстването на общността.

Представете си музикална група, която ползва всички ресурси на местния молитвен дом - хора, зала, инструменти и т.н., но не е ангажирана с живота на църквата. Има си свои цели и смисъл на съществуване. Така се получава организъм в организма, което вместо да помага за развитието на църквата, се превръща в огромна пречка. Такава служба колкото и успешна да е сама по себе си, става вредна за целите на общността.

И обратно, когато отделният човек и служба са взаимозависими с останалите, техните успехи ще са благословение за цялата църква. Или пък напротив, ако не се развиват добре, ще повлияят негативно на качеството на целия църковен живот. Чрез подобрения в отделните служби можем да повлияем върху живота на църквата като цяло. Чрез квалифицирането и духовното израстване на отделната личност в една взаимозависима общност ще се влияе положително на всеки, който е част от нея.

Дефиниция: „Отделните части са свързани една с друга и съставляват по-голяма система. Промените в една от службите засягат и другите служби в църквата и общността“.

Ключов въпрос: Какви са краткосрочните и дългосрочните последици от дадено действие?

Ключова дума: Връзка.

Умножаване, мултиплициране

Това е вторият жизнен принцип. Всеки организъм рано или късно достига своята крайна форма на растеж. Какво следва? Едно гърво не може да расте до безкрайност. Човекът също. Какъв е биологичният начин на развитие след достигането на зрялост? Възпроизводство.

Плодът на едно гърво е друго гърво. Плодът на един човек е друг човек. Плодът на един християнин е друг християнин.

Този принцип се съдържа във великото поръчение, което Исус дава на Своите ученици.

Матей 28:19:

„И така, идете и създавайте ученици измежду всички народи, и ги кръщавайте в името на Отца и Сина и Светия Дух...“

Учениците на Исус са призвани да създават ученици.

Иоан 12:24:

„Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод.“

Исус казва тези думи за Себе Си - Неговата смърт и възкресение повлияват мощно върху целия свят. Но в следващите стихове говори и за Своите последователи.

Много християни и църкви отказват „да умрат“, т.е. да се посветят на служене и затова остават безплодни.

Но какво представлява истинският плод, който успяващите църкви дават?

Нарастващите църкви са разбрали, че са отговорни да умножават онова, което Бог им е поверил.

Плодът на един лидер е друг лидер или други лидери, а не последователи.

Плодът на един учител в съботното училище е друг учител, а не

ученици.

Плодът на един музикален ръководител е друг музикален ръководител, а не просто участници в музикалната група.

Плодът на една домашна група е друга домашна група.

А какво е плодът на една църква? Друга църква.

Това е много трудно да се разбере и приеме от някои. Има църкви, които биха могли да нараснат многократно, ако са готови да поемат риска да създадат нова или дори нови църкви. Но за да роди зърното плод, първо трябва да умре. Трябва да умрат егоизмът, страхът, съперничеството, за да се предприеме болезненото „донорство“ за изграждане на нови църковни общности. Това е толкова тежка задача, колкото и раждането на нов човек.

Растящите църкви прилагат този принцип във всички сфери на църковния живот: музика, салонно гяконство, съботно училище, младежка работа, богослужение и т.н. Те умножават не само лидерите, но и екипите.

Дефиниция: „Здравият организъм не расте безкрайно, а се възпроизвежда“.

Ключов въпрос: Как това, което правим, ще допринесе за мултиплицирането, а не просто за прибавяне, разширяване?

Ключова дума: Възпроизводство.

В следващия брой ще продължим с другите два жизнени принципа:

Преобразуване на енергията и Многократна употреба.

Иван М. Николов

Списание „Любословие“

Продължава от стр.3

Кореспонденцията на Константин Фошинов разкрива, че е работил за това мисионерско списание известно време. По-късно той превежда и публикува дословно статии оттам и използва илюстрациите от старите броеве. Мисионерското списание е споменато и в кореспонденцията на Русс, който нарича „Любословие“ „дете на гръцкото списание“. Според Г. Генов Русс е този, който вероятно подбери статиите от гръцкото протестантско издание.

В своите 24 броя списание „Любословие“ предлага разнообразна и актуална за съвременното си информативна из различни области на живота: материали за просвета и образование, по езикови въпроси, теми за религия, нравственост, география, физиология и хигиена. Многобройни са статиите по естествознание и история, литература, търговия и стопанство. Публикувани са и анекдоти, кратки частни съобщения и обяви.

Списанието излиза в 2 коли от по 8 страници на църковнославянски в печатницата на А. Дамян. Финансира се чрез абонамента, но преди всичко чрез даренията на хаджи Мавридий и Американския борг. Фошинов обещава, макар и да не удържа докрай на думата си, да пише, както си говорят хората. Популяризира модерната обработка на земята, свободната търговия, разказва за Манчестър и Ливърпул, за Хавър, Мароко, Цариград и Смирна; показва на читателите какво животно е лъвът (с илюстрация), какво представляват слонът, паунът и камилпардът (жирафът).

Като първо периодично издание на български език сп. „Любословие“ поставя началото на българската журналистика и представлява исторически и литературен феномен с изключително значение като основополагаща печатна медия в националната ни култура. ХМ

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова, Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;

тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654



Предимството, наречено

Брак

Продължава от стр.6

Женените имат по-нисък коефициент на смъртност, по-добри здравни навици, по-малко раними са, имат по-ниски болнични разходи и се радват на социална подкрепа, която укрепва имунната система и подобрява физическото здраве и преживяемостта.

Жените са в по-добро умствено здраве и емоционално състояние.

В сравнение с неомъжените, разведените или овдовелите жените хора страдат по-малко от депресия, безпокойство и други психически разстройства.

Щастиемо чувствително расте при брак и намалява при развод. Разводът особено засяга умственото здраве на жената, като при разведените жени се наблюдава по-голяма склонност към депресия и неприязън, намаляване на самоуважението, личностното израстване, себеприемането и справянето със заобикалящата среда в сравнение с разведените мъже.

Жените се наслаждават на по-добра сексуална интимност от неженените.

Наслаждават се повече на самия сексуален акт - физически и емоционално. Жените по-често имат сексуални отношения, защото им остава по-малко време, пари и физически усилия. Те са по-удовлетворени, защото сексуалният партньор е достъпен в по-голяма степен, по-малко разсеян, може да бъде удовлетворен по-лесно и има по-силно желание за интимност.

По-голямата удовлетвореност при женените двойки е свързана с факта, че бракът добавя смисъл на сексуалния акт, защото символизира съюз, основаващ се на сексуална вярънност, по-голяма всеотдайност и емоционална интимност.

Бракът играе важна роля за постигане на замъжност.

Съществуват ясни икономически подли за хората със стабилни професии и стабилни семейни отношения. Женените разполагат

с повече пари и капиталът им нараства. Те успяват да се специализират, да обменят и споделят роли и функции, така че да имат по-високи приходи, спестяват повече, помагат на партньора да се въздържа от импулсивни харчове и като цяло семейството е финансово по-стабилно. Очевидно женените двойки се възползват от икономията на мацаба - двамата живеят по-евтино от един.

Деца се чувстват по-добре в щастливо семейство.

Да живеят в семейство с двамата родители - това дава на децата по-добър стандарт на живот и по-силно чувство за надзор и закрила. Това им предоставя и поне двойно повече часове с родителите им и пример как ефикасно да изграждат връзки с околните. Деца от неразделени семейства се представят по-добре в училище, по-рядко се забъркват в неприятности, по-рядко са изложени на насилие у дома и вероятността да станат родители без брак е по-малка.

От друга страна деца от разделени семейства се представят по-слабо в училище, имат повече финансови и психологически трудности. По-често са изложени на рискове по отношение на здравето и по-често проявяват безпокойство, депресия, силен гняв, деградивно поведение и други форми на емоционален дисбаланс дълги години след раздялата на семейството.

Деца се чувстват по-добре в семейство дори то да не е толкова щастливо.

Деца, които живеят в нещастно семейство или в такова с много конфликти се справят по-добре от деца, които живеят с разведен родител. Но идеята може да звучи нелогично и да е твърде трудна за приемане, особено за човек, „заключен“ в нещастен брак. Но проучването показва, че двойки със силно конфликтно семейство обикновено преодоляват трудностите, ако не се откажат от връзката. Около 86% от двойките, които не са щастливи, определят брака си като много щастлив пет

години по-късно.

При женените двойки по-рядко има домашно насилие, отколкото при съжителстващите на семейни начала.

Съжителството не предлага сигурност нито за жената, нито за децата. Фактите показват, че неомъжената или разведената жена е изложена на по-голям риск от насилие. А децата са далеч по-защитени, ако живеят с двамата родители, отколкото с един, с приятел/приятелка на единия родител или със съпруг/съпруга от втори брак.

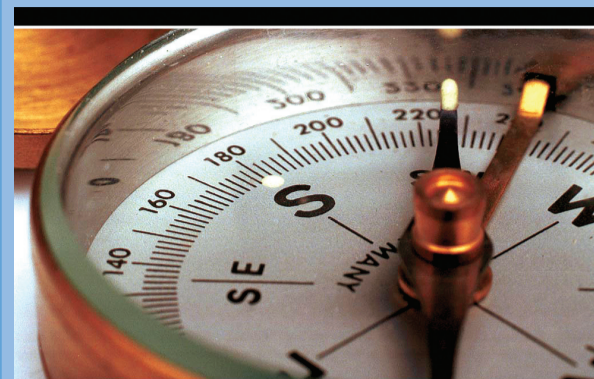
Бракът е привлекателен. Емпиричните доказателства в подкрепа на ползите от него са много. Независимо от всички негативни послания, които се натрупиха през последните десетилетия за това колко лош и ограничаващ е бракът, много хора днес откриват, че той има много положителни последици за личността, за двойката, децата и семейството в сравнение с всеки друг начин на съвместно битуване.

Факт е, че 85% от хората в Австралия и Нова Зеландия се женят и се стремят към ползите от брачните взаимоотношения, основаващи се на взаимно дългосрочно посвещение, вярънност в сексуалните отношения, интимност, взаимна подкрепа и равнопоставеност между съпруга и съпругата.

Не само че е необходимо да разпространим това послание, но е и нужно да насърчим правителствените и обществените лидери да предприемат политики, които подкрепят брака и насърчават правата и отговорностите, произтичащи от здравето и успешни брачни взаимоотношения.

Ако бракът прави хората по-щастливи, по-здрав и финансово по-сигурни благодарение на споделеното чувство за смисъл и предназначение в живота, защо да не го изтъкнем, защо да не се насърчим взаимно да се наслаждаваме на ползите от него и да кажем на всички, че си заслужава да го съхраним дори когато има трудности и конфликти?

cn. Signs of the Times



а сега НАКЪДЕ?

Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.
Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

A W R

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 7-7.30 - честота 6065 kHz (49 м KB)

Вечер : 19-19.30 - честота 9830 kHz
(31 м KB - повторение)

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

www.bibleiskikurs.org
Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в ИНТЕРНЕТ предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
• лекции върху „Основните учения на Библията“
• радиопрограми на „Гласът на надеждата“
• интересни книги на издателство „Нов живот“
Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа@

Новини от страната и света	Съботно училище
Утринен стих	в. Християнска мисъл
Адвентно радио – Пловдив	Текстови материали
Аудио материали	Видео материали
Библия с 19 превода	Книги
Обяви	Форум, отговори на въпроси
Детски кът	Електронен магазин
Полезни връзки	Справочна информация

www.sdabg.net – посещавайте го, споделете го с приятели!

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена Врата“

Umit haberi

На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com

Пишете на адрес:
гр. Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517
Тел.: 054/88 48 77